

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΚΑΙ στις ημέρες κατά τις οποίες έκριναν οι κριτές, έγινε πείνα στη γη. Και ένας άνθρωπος από τη Βηθλεέμ-Ιούδα πήγε να παροικήσει στη γη τού Μωάβ, αυτός, η γυναίκα του, και οι δύο γιοι του.

² Το δε όνομα του ανθρώπου ήταν Ελιμέλεχ, και το όνομα της γυναίκας του ήταν Ναομί, και το όνομα των δύο γιων του Μααλών και Χελαιών, Εφραθαίοι, από τη Βηθλεέμ-Ιούδα. Και ήρθαν στη γη τού Μωάβ, και ήσαν εκεί.

³ Και ο Ελιμέλεχ, ο άνδρας τής Ναομί, πέθανε· και απέμεινε αυτή και οι δύο γιοι της.

⁴ Και αυτοί πήραν για τον εαυτό τους γυναίκες Μωαβίτισσες· το όνομα της μιας ήταν Ορφά, και το όνομα της άλλης Ρουθ· και κατοίκησαν εκεί δέκα χρόνια.

⁵ Πέθαναν, όμως, και οι δύο, ο Μααλών και ο Χελαιών· και η γυναίκα στερήθηκε τους δύο γιους της, και τον άνδρα της.

⁶ Τότε, σηκώθηκε αυτή και οι νύφες της, και επέστρεψαν από τη γη τού Μωάβ· επειδή, άκουσε στη γη τού Μωάβ ότι, ο Κύριος επισκέφθηκε τον λαό του, δίνοντάς τους ψωμί.

⁷ Και βγήκε από τον τόπο όπου βρισκόταν, και οι δύο νύφες της μαζί της· και πορεύονταν τον δρόμο για να επιστρέψουν στη γη τού Ιούδα.

⁸ Και η Ναομί είπε στις δύο νύφες της: Πηγαίνετε, γυρίστε κάθε μία στο σπίτι τής μητέρας της. Ο Κύριος να κάνει έλεος σε σας, καθώς εσείς κάνατε έλεος στους αποθανόντες και σε μένα·

⁹ ο Κύριος να σας δώσει να βρείτε ανάπαυση, κάθε μία στο σπίτι τού άνδρα της. Και τις φίλησε· κι αυτές ύψωσαν τη φωνή τους, και έκλαψαν.

¹⁰ Και της είπαν: Όχι· αλλά μαζί σου θα επιστρέψουμε στον λαό σου.

¹¹ Και η Ναομί είπε: Επιστρέψτε, θυγατέρες μου· γιατί νάρθετε μαζί μου; Μήπως έχω ακόμα γιους στην κοιλιά μου, για να γίνουν άνδρες σας;

¹² Επιστρέψτε, θυγατέρες μου, πηγαίνετε· επειδή, εγώ γέρασα, και δεν είμαι πια για άνδρα· αν έλεγα: Έχω ελπίδα, αν μάλιστα παντρευόμουν αυτή τη νύχτα, και γεννούσα ακόμα γιους,

¹³ θα τους περιμένατε μέχρις ότου μεγαλώσουν; Θα αναβάλατε γι' αυτούς το να παντρευτείτε; Μη, θυγατέρες μου· επειδή, πικράθηκα, πολύ περισσότερο παρ' ό,τι εσείς, που το χέρι του Κυρίου βγήκε εναντίον μου.

¹⁴ Κι εκείνες ύψωσαν τη φωνή τους, και έκλαψαν ξανά· και η Ορφά καταφίλησε την πεθερά της· η Ρουθ, όμως, προσκολλήθηκε σ' αυτή.

¹⁵ Και η Ναομί είπε: Δες, η συνυφάδα σου επέστρεψε στον λαό της, και στους θεούς της· επέστρεψε κι εσύ πίσω από τη συνυφάδα σου.

¹⁶ Αλλά, η Ρουθ είπε: Μη με αναγκάζεις να σε αφήσω, για να φύγω από πίσω σου·

επειδή, όπου αν πας εσύ, θα πάω κι εγώ· και όπου θα παραμείνεις εσύ, θα παραμείνω κι εγώ· ο λαός σου, λαός μου, και ο Θεός σου, Θεός μου·

17 όπου κι αν πεθάνεις, θα πεθάνω κι εγώ, κι εκεί θα ταφώ· έτσι να κάνει σε μένα ο Κύριος, και έτσι να προσθέσει, αν κάτι άλλο εκτός από τον θάνατο με χωρίσει από σένα.

18 Και βλέποντας η Ναομί ότι αυτή επέμενε να πάει μαζί της, σταμάτησε να της μιλάει.

19 Και περπάτησαν και οι δυο τους, μέχρις ότου έφτασαν στη Βηθλεέμ. Και όταν έφτασαν στη Βηθλεέμ, ολόκληρη η πόλη συγκινήθηκε γι' αυτές, και οι γυναίκες έλεγαν: Αυτή είναι η Ναομί;

20 Κι αυτή είπε σ' αυτές: Μη με ονομάζετε Ναομί· ονομάζετέ με Μαρά· επειδή, ο Παντοδύναμος με πίκρανε υπερβολικά·

21 εγώ αναχώρησα γεμάτη, και ο Κύριος με επανέφερε αδειανή· γιατί με ονομάζετε Ναομί, αφού ο Κύριος έδωσε μαρτυρία εναντίον μου, και ο Παντοδύναμος με κατέθλιψε;

22 Η Ναομί, λοιπόν, επέστρεψε και μαζί της η Ρουθ η Μωαβίτισσα, η νύφη της, που ήρθε από τη γη του Μωάβ· κι αυτές έφτασαν στη Βηθλεέμ στην αρχή του θερισμού των κριθαριών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΕΙΧΕ, μάλιστα, η Ναομί κάποιον συγγενή του άνδρα της, έναν άνθρωπο δυνατόν σε ισχύ, από τη συγγένεια του Ελιμέλεχ· και το όνομά του ήταν Βοόζ.

2 Και η Ρουθ η Μωαβίτισσα είπε στη Ναομί: Ας πάω, παρακαλώ, στο χωράφι για να μαζέψω στάχυα πίσω από όποιον βρω χάρη στα μάτια του· και της είπε: Πήγαινε, θυγατέρα μου.

3 Και πήγε, και καθώς ήρθε σταχυολογούσε στο χωράφι πίσω από τους θεριστές· και έτυχε σε ένα μέρος του χωραφιού του Βοόζ, που ήταν από τη συγγένεια του Ελιμέλεχ.

4 Και να, ο Βοόζ ήρθε από τη Βηθλεέμ, και είπε στους θεριστές: Ο Κύριος μαζί σας. Και του αποκρίθηκαν: Ο Κύριος να σε ευλογήσει.

5 Τότε, ο Βοόζ είπε στον υπηρέτη του, τον επιστάτη των θεριστών: Τίνος είναι αυτή η νέα;

6 Και ο υπηρέτης, ο επιστάτης των θεριστών, απάντησε, και είπε: Είναι η νέα η Μωαβίτισσα, αυτή που επέστρεψε μαζί με τη Ναομί από τη γη του Μωάβ·

7 και είπε: Ας σταχυολογήσω, παρακαλώ, και ας μαζέψω κάτι ανάμεσα στα δεμάτια πίσω από τους θεριστές· και ήρθε, και στάθηκε από το πρωί μέχρι τούτη την ώρα· μόνον λίγο αναπαύθηκε στο σπίτι.

8 Και ο Βοόζ είπε στη Ρουθ: Δεν ακούς, θυγατέρα μου; Μη πας να σταχυολογήσεις σε άλλο χωράφι ούτε να φύγεις από εδώ, αλλά μένε εδώ με τα κορίτσια μου·

9 ας είναι τα μάτια σου επάνω στο χωράφι όπου θερίζουν, και πήγαινε πίσω απ' αυτές· δεν πρόσταξα εγώ στους νέους να μη σε αγγίζουν; Και όταν διψάσεις, πήγαινε στα αγγεία, και πίνε απ' ό,τι αντλήσουν οι νέοι.

10 Κι εκείνη έπεσε κατά πρόσωπο, και προσκύνησε μέχρι το έδαφος, και του είπε: Πώς εγώ βρήκα χάρη στα μάτια σου, ώστε να λάβεις πρόνοια για μένα, ενώ είμαι ξένη;

11 Και ο Βοόζ απάντησε και της είπε: Μου αναγγέλθηκαν όλα όσα έκανες στην πεθερά σου μετά τον θάνατο του άνδρα σου· και ότι άφησες τον πατέρα σου και τη μητέρα σου, και τη γη της γέννησής σου, και ήρθες σε λαό που πριν δεν γνώριζες·

12 ο Κύριος να ανταμείψει το έργο σου, και ο μισθός σου να είναι πλήρης από τον Κύριο τον Θεό του Ισραήλ, κάτω από τις φτερούγες τού οποίου ήρθες να σκεπαστείς.

13 Κι εκείνη είπε: Ας βρω χάρη στα μάτια σου, κύριέ μου· επειδή με παρηγόρησες, και

επειδή μίλησες με ευμένεια στη δούλη σου, αν κι εγώ δεν είμαι ούτε σαν μια από τις θεραπαινίδες σου.

14 Και ο Βοόζ, την ώρα τού φαγητού, της είπε: Έλα, και φάε από το ψωμί, και βρέξε το ψωμί σου στο ξίδι. Κι αυτή κάθησε στα πλάγια των θεριστών· κι εκείνος τής έδωσε σιτάρι φρυγανισμένο, και έφαγε, και χόρτασε, και περισσεύσε.

15 Και σηκώθηκε να σταχυολογήσει, και ο Βοόζ πρόσταξε στους νέους του, λέγοντας: Ας σταχυολογεί και ανάμεσα στα δεμάτια, και μη την επιπλήττετε·

16 και, μάλιστα, αφήνετε να πέφτει και κάτι από τα χειρόβολα γι' αυτή, και αφήνετε να μαζεύει, και μη την ελέγχετε.

17 Και σταχυολόγησε στο χωράφι μέχρι την εσπέρα, και κοπάνισε όσο σταχυολόγησε· και ήταν μέχρι ένα εφά κριθάρι.

18 Και το σήκωσε, και μπήκε στην πόλη· και η πεθερά της είδε όσο σταχυολόγησε· και η Ρουθ, βγάζοντας, της έδωσε ό,τι είχε περισσεύσει, αφού χόρτασε.

19 Και η πεθερά της είπε σ' αυτήν: Πού σταχυολόγησες σήμερα; Και πού δούλεψες; Ευλογημένος να είναι εκείνος που έλαβε πρόνοια για σένα. Κι εκείνη φανέρωσε στην πεθερά της σε τίνος χωράφι δούλεψε, και είπε: Το όνομα του ανθρώπου, στον οποίο δούλεψα σήμερα, είναι Βοόζ.

20 Και η Ναομί είπε στη νύφη της: Ευλογημένος από τον Κύριο εκείνος, που δεν άφησε το έλεός του προς αυτούς που ζουν, και προς αυτούς που πέθαναν. Και η Ναομί τής είπε: Συγγενής μας είναι αυτός ο άνθρωπος, από τους κοντινούς συγγενείς μας.

21 Και η Ρουθ η Μωαβίτισσα είπε: Αυτός μού είπε ακόμα: Εσύ θα μένεις με τους ανθρώπους μου, μέχρις ότου τελειώσουν ολόκληρο τον θερισμό μου.

22 Και η Ναομί είπε στη Ρουθ, τη νύφη της: Είναι καλό, θυγατέρα μου, να βγαίνεις μαζί με τα κορίτσια του, και να μη σε συναντήσουν σε άλλο χωράφι.

23 Και προσκολλήθηκε στα κορίτσια τού Βοόζ για να σταχυολογεί, μέχρις ότου τελειώσει ο θερισμός των κριθαριών, και ο θερισμός τού σιταριού· και καθόταν μαζί με την πεθερά της.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 3

ΚΑΙ η Ναομί, η πεθερά της, της είπε: Θυγατέρα μου, να μη ζητήσω ανάπαυση σε σένα για να ευημερήσεις;

2 Και, τώρα, μήπως ο Βοόζ δεν είναι από τη συγγένειά μας, μαζί με τα κορίτσια τού οποίου ήσουν; Δες, αυτός λικμίζει αυτή τη νύχτα το αλώνι των κριθαριών·

3 λούσου, λοιπόν, και αλείψου, και ντύσου τη στολή σου, και κατέβα στο αλώνι· μη γνωριστείς στον άνθρωπο, μέχρις ότου τελειώσει από το να φάει και να πιει·

4 κι ενώ πλαγιάζει, παρατήρησε τον τόπο όπου πλαγιάζει, και αφού έρθεις, σήκωσε το σκέπασμα από τα πόδια του, και πλάγιασε· κι εκείνος θα σου πει τι να κάνεις.

5 Κι εκείνη τής είπε: Όλα όσα μου λες θα τα κάνω.

6 Και κατέβηκε στο αλώνι, και έκανε όλα όσα την πρόσταξε η πεθερά της.

7 Και αφού ο Βοόζ έφαγε και ήπιε, και ευφράνθηκε η καρδιά του, πήγε να πλαγιάσει στην άκρη τού σωρού τού σιταριού· κι εκείνη ήρθε κρυφά, και σήκωσε το σκέπασμά του από τα πόδια του, και πλάγιασε.

8 Και κατά τα μεσάνυχτα ο άνθρωπος ξύπνησε ξαφνικά και συνταράχθηκε· και νάσου, μια γυναίκα κοιμόταν κοντά στα πόδια του.

9 Και είπε: Ποια είσαι εσύ; Κι εκείνη απάντησε: Εγώ, η Ρουθ η δούλη σου· άπλωσε, λοιπόν, τις φτερούγες σου επάνω στη δούλη σου· επειδή, είσαι ο πιο κοντινός συγγενής

μου.

¹⁰ Κι εκείνος είπε: Ευλογημένη να είσαι από τον Κύριο, θυγατέρα· επειδή, έδειξες περισσότερη αγαθοσύνη τελευταία απ' ό,τι πριν, μη πηγαίνοντας πίσω από νέους, είτε φτωχούς είτε πλούσιους·

¹¹ Και τώρα, θυγατέρα, μη φοβάσαι· θα κάνω σε σένα ό,τι πεις· επειδή, ολόκληρη η πόλη τού λαού μου ξέρει ότι είσαι ενάρετη γυναίκα·

¹² Και τώρα είναι αληθινό ότι εγώ είμαι στενός συγγενής· όμως, υπάρχει ένας άλλος συγγενής πιο στενός από μένα·

¹³ μείνε αυτή τη νύχτα· και το πρωί, αν αυτός θέλει να εκπληρώσει σε σένα το συγγενικό του χρέος, είναι καλό· ας το εκπληρώσει· αλλά, αν δεν θέλει να εκπληρώσει σε σένα το συγγενικό του χρέος, τότε εγώ θα το εκπληρώσω σε σένα, ζει ο Κύριος· κοιμήσου μέχρι το πρωί.

¹⁴ Και κοιμήθηκε κοντά στα πόδια του μέχρι το πρωί· και σηκώθηκε, πριν άνθρωπος διακρίνει άνθρωπο. Κι εκείνος είπε: Ας μη γίνει γνωστό ότι η γυναίκα ήρθε στο αλώνι.

¹⁵ Κι ακόμα είπε: Φέρε το περικάλυμμα που είναι επάνω σου, και κράτα το. Κι εκείνη το κρατούσε, κι αυτός τής μέτρησε έξι μέτρα κριθάρι, και το έβαλε επάνω της· και πήγε στην πόλη.

¹⁶ Και όταν ήρθε στην πεθερά της, εκείνη είπε: Τι έγινε σε σένα, θυγατέρα μου; Κι αυτή της ανήγγειλε όλα όσα τής έκανε ο άνθρωπος·

¹⁷ και είπε: Μου έδωσε αυτά τα έξι μέτρα κριθάρι· επειδή, δεν θα πας, μου είπε, αδειανή στην πεθερά σου.

¹⁸ Κι εκείνη είπε: Κάθισε, θυγατέρα μου, μέχρις ότου δεις πώς θα τελειώσει το πράγμα· επειδή, ο άνθρωπος δεν θα ησυχάσει, μέχρις ότου τελειώσει το πράγμα σήμερα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΚΑΙ ο Βοόζ ανέβηκε στην πύλη, και κάθισε εκεί· και να, περνούσε ο συγγενής, για τον οποίο είχε μιλήσει ο Βοόζ. Και είπε: Ω, εσύ, γύρισε, κάθισε εδώ. Και γύρνα, και κάθισε.

² Και πήρε ο Βοόζ δέκα άνδρες από τους πρεσβύτερους της πόλης, και είπε: Καθήστε εδώ. Και κάθισαν.

³ Και είπε στον συγγενή του: Η Ναομί, που γύρισε από τη γη τού Μωάβ, πουλάει το μερίδιο του χωραφιού της, που ήταν του αδελφού μας Ελιμέλεχ·

⁴ και εγώ είπα να σε ειδοποιήσω, λέγοντας: Αγόρασέ το, μπροστά στους κατοίκους, και μπροστά στους πρεσβύτερους του λαού μου· αν θέλεις να το εξαγοράσεις ως συγγενής, εξαγόρασέ το· αλλά, αν δεν θέλεις να το εξαγοράσεις, πες μου, για να ξέρω· επειδή, δεν υπάρχει άλλος να το εξαγοράσει ως συγγενής, παρά εσύ· και εγώ είμαι ύστερα από σένα. Κι εκείνος είπε: Εγώ θα το εξαγοράσω.

⁵ Και ο Βοόζ είπε: Κατά την ημέρα που θα αγοράσεις το χωράφι από το χέρι τής Ναομί, πρέπει να πάρεις και τη Ρουθ τη Μωαβίτισσα, τη γυναίκα τού αποθανόντα, για να αναστήσεις το όνομα του αποθανόντα επάνω στην κληρονομιά του.

⁶ Και ο συγγενής είπε: Δεν μπορώ να εκπληρώσω το συγγενικό μου χρέος, μήπως και φθείρω την κληρονομιά μου· εκπλήρωσε εσύ το συγγενικό μου χρέος, επειδή εγώ δεν μπορώ να το εκπληρώσω.

⁷ Αυτός, βέβαια, ήταν ο τρόπος τον παλιό καιρό στον Ισραήλ για το δικαίωμα της συγγένειας, και για την απαλλοτρίωση, για να βεβαιώνεται κάθε λόγος· ο άνθρωπος λύνοντας το υπόδημά του, το έδινε στον πλησίον του· κι αυτό ήταν μαρτυρία στον Ισραήλ.

⁸ Γι' αυτό, ο συγγενής είπε στον Βοόζ: Αγόρασέ το εσύ στον εαυτό σου. Και έλυσε το

υπόδημά του.

⁹ Τότε ο Βοόζ είπε στους πρεσβύτερους και σε ολόκληρο τον λαό: Είστε σήμερα μάρτυρες, ότι αγόρασα όλα όσα είχε ο Ελιμέλεχ, και όλα όσα είχαν ο Χελαιών και ο Μααλών, από το χέρι τής Ναομί·

¹⁰ κι ακόμα, τη Ρουθ τη Μωαβίτισσα, τη γυναίκα τού Μααλών, την πήρα στον εαυτό μου για γυναίκα, για να αναστήσω το όνομα του αποθανόντα επάνω στην κληρονομιά του, για να μη εξαλειφθεί το όνομα του αποθανόντα από τα αδέλφια του, και από την πόλη τής κατοικίας του· είστε σήμερα μάρτυρες.

¹¹ Και όλος ο λαός, που ήταν στην πύλη, και οι πρεσβύτεροι, είπαν: Μάρτυρες· ο Κύριος να κάνει τη γυναίκα, που μπαίνει μέσα στο σπίτι σου, σαν τη Ραχήλ, και σαν τη Λεία, που και οι δύο οικοδόμησαν τον οίκο Ισραήλ· και να γίνεις δυνατός στην Εφραθά, και να είσαι περίφημος στη Βηθλεέμ·

¹² και ας γίνει η οικογένειά σου σαν την οικογένεια του Φαρές, που η Θάμαρ γέννησε στον Ιούδα, από το σπέρμα που ο Κύριος θα δώσει σε σένα απ' αυτή τη νέα.

¹³ Και ο Βοόζ πήρε τη Ρουθ, και έγινε γυναίκα του· και όταν μπήκε μέσα σ' αυτή, ο Κύριος της έδωσε σύλληψη, και γέννησε γιο.

¹⁴ Και οι γυναίκες είπαν στη Ναομί: Ευλογητός ο Κύριος, που σήμερα δεν σε αποστέρησε από συγγενή, ώστε να καλείται το όνομά του στον Ισραήλ·

¹⁵ κι αυτός θα είναι σε σένα αναψυχωτής τής ζωής, και θα θρέψει την πολιιά σου· επειδή, τον γέννησε η νύφη σου, που σε αγαπάει, η οποία είναι σε σένα καλύτερη από επτά γιους.

¹⁶ Τότε, η Ναομί πήρε το παιδί, και το έβαλε στον κόρφο της, και έγινε σ' αυτό τροφός.

¹⁷ Και οι γειτόνισσες του έδωσαν όνομα, λέγοντας: Γιος γεννήθηκε στη Ναομί· και αποκάλεσαν το όνομά του: Ωβήδ· αυτός είναι ο πατέρας τού Ιεσσαί, του πατέρα τού Δαβίδ.

¹⁸ Αυτή είναι η γενεαλογία του Φαρές: Ο Φαρές γέννησε τον Εσρών,

¹⁹ και ο Εσρών γέννησε τον Αράμ, και ο Αράμ γέννησε τον Αμιναδάβ,

²⁰ και ο Αμιναδάβ γέννησε τον Ναασσών, και ο Ναασσών γέννησε τον Σαλμών,

²¹ και ο Σαλμών γέννησε τον Βοόζ, και ο Βοόζ γέννησε τον Ωβήδ,

²² και ο Ωβήδ γέννησε τον Ιεσσαί, και ο Ιεσσαί γέννησε τον Δαβίδ.

For other languages please go to www.wordproject.org